

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616215478
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6616215478.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v spore žalobcov 1/ E. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. XXX/XX, X., 2/ X. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/XX, X., 3/ F. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. XXX/X, X., 4/ E. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. č. XXX/XX, X., 5/ E.. F. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XX, X., 6/ C. M. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Z. XX, X., 7/ X. Y., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX, X., 8/ Ing. F. Y., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ČA XXX/XX, W. Z., 9/ X.. E. H., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. XXX/XX, W. Z., XX/ L. Y., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ČA T./XX, Veľký Z., XX/ X. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. X/X, X., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou X. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/XX, X., XX/ A. W., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Za lesami XXX/X, X., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou X. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/XX, X., XX/ F. V., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. II XXX/XX, H., 14/ Daniel V., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. II XXX/XX, H., XX/ E.. E. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XX/XX, X., XX/ U. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom A. XXX/XX, X., 17/ E.. O. E., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom F. XX, M., XX/ E.. F. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. XXX/X, Q., XX/ X.. C. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W. XXX/XX, X., XX/ U. P., narodená XX. XX. T., s trvalým pobytom O. XX, H., XX/ O. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom V. XX, M., XX/ X. Z., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom R. XXX/X, M. M., XX/ X.. F. S., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom H. XX, M., XX/ F. Z., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. XXX/X, Q., XX/ Q. D., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. XXX/X, X., XX/ X. D., narodená XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. XXX/XX, X., žalobcovia 1/ až XX/ a XX/ až XX/ právne zastúpení JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou so sídlom Železničná č. 291, Poltár, proti žalovaným 1/ X. Z., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom U. XXX/X, X., právne zastúpenému F.. Elenou Matulovou, advokátkou, so sídlom Železničná 287/9, Poltár, 2/ W. Z., narodený XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom X. č. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov 1/ až 10/, 13/ až 26/ a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 13C/127/2016-580 z 21. februára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, event. „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 21. 02. 2019 určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území X., zapísané na Okresnom úrade Q., odbore katastra na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m² pod B 1 v podiele X/XX-in a na Liste vlastníctva číslo IXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o mere XXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X -

trvalé trávne porasty o výmere XXX m² pod B v podiele X/XX-in patria do dedičstva po poručiteľovi F. Y., narodenom XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992 (I. výrok). Súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území X., zapísané na Okresnom úrade Poltár, odbore katastra na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m² pod B 1 v podiele 1/18-in a na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXXX m²; parcelné číslo 2837/4 - trvalé trávne porasty o výmere XXX m² pod B v podiele 1/18-in patria do dedičstva po poručiteľovi F. Y., narodenom XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992, zamietol (II. výrok). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 71,42 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vyšším súdnym úradníkom (III. výrok).

Z rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k.ú. a obec X. a LV č. XXXX, k.ú. a obec Málinec. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2, § 8 Článku VIII: 1840 o dedičskej postupnosti poddaných, § 9, § 10, § 11, § 12, § 14 dočasných súdnych pravidiel Judexkuriálnej konferencie (23. 01. až 04. 03. 1861), § 509, § 510, § 511, § 512, § 526, § 527, § 528, § 529, § 530 zákona č. 141/1950 Sb. Občiansky zákonník, § 460, § 461 ods. 1, 2, § 473 ods. 1, 2, § 474 ods. 1, 2, § 475 ods. 1, 2, § 475a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Súd prvej inštancie konštatoval, že aktívna vecná legitímácia žalobcov na podanie žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva, vyplýva z tvrdenia žalobcov, že sú právnymi nástupcami pôvodného pozemno-knižného vlastníka F. Y. s prímením Dekrét, nar. 11. 01. 1877 tak, ako je zapísaný v príslušnej pozemno-knižnej vložke č. XXX pod M k.ú. a obec X.. Aktívne legitimovanými na podanie takejto žaloby teda môžu byť jedine osoby, ktoré sú právnymi nástupcami takéhoto pôvodného vlastníka a to titulom dedenia. V prípade, ak by takáto osoba nevystupovala na strane žalobcu, pre určenie okruhu strán sporu je potrebné, aby vystupovala na strane žalovanej, keďže nikoho nemožno nútiť, aby príslušnú žalobu podával, avšak v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po právnom predchodcovi, musia byť stranami tak na strane žalobcu, resp. žalovaného všetci do úvahy pripadajúci dedičia (nerozlučné spoločenstvo). Aktívna vecná legitímácia žalobcov je daná vrátane namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne X. D., ktorá sa stala právnou nástupkyňou pôvodného dediča, svojho manžela.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný 2/ napriek tomu, že patrí do skupiny osôb dedičov po právnom predchodcovi F. Y. U., keďže takúto žalobu nepodal, musí vo veci vystupovať na strane žalovaného, teda ako pasívne legitimovaný.

Vo vzťahu k preukázaniu skutočností či pozemno-knižný vlastník F. Y. U., ako je zapísaný na príslušnej pozemno-knižnej vložke PKV č. XXX, k.ú. X., je skutočne právnym predchodcom žalobcov, resp. žalovaného 2/, bolo vykonané dokazovanie a to skúmaním v príslušných matrikách Štátneho archívu v Banskej Bystrici, z ktorých bolo zistené (z genealogického výskumu rodu Y. (dekrét) Štátneho archívu v Banskej Bystrici; č.l. 265-266), že posledným predkom, ktorého sa podarilo identifikovať z matrik je F. (lat. Joannes) Y., ktorý sa narodil pred rokom 1825 rodičom F. a A. Y.. Dňa 04. 02. 1840 sa F. oženil s A. N., ktorým sa počas manželstva narodili deti: F., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; X., nar. XX. XX. XXXX; A., nar. XX. XX. XXXX; X., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; X., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; D., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX.

F. Y., nar. XX. XX. XXXX sa ako XX-ročný oženil s XX-ročnou L. Z. dňa XX. XX. XXXX a narodili sa im deti: F., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; X., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; A., nar. XX. XX. 1873; F., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX; X., nar. XX. XX. XXXX, zomrela XX. XX. XXXX. V rodnom zázname posledného dieťaťa v roku 1885 je prvýkrát uvedené prímenie otca F. Y. U.. F. Y. zomrel XX. XX. XXXX ako 54-ročný a jeho manželka L. rod. Z. zomrela XX. XX. XXXX.

F. Y., nar. XX. XX. 1877 sa dňa 15. 06. 1896 ako 19-ročný zosobášil s 18-ročnou A. Y. P. a narodili sa im deti: X., nar. XX. XX. XXXX, sobáš s X. D. dňa XX./XX.XX.XXXX; F., nar. XX. XX. XXXX, sobáš s F. S. dňa 03. 11. 1924; X., nar. XX. XX. XXXX, sobáš s X. Y. dekrétovou dňa XX. XX. XXXX. Vo všetkých záznamov narodení a sobášov od roku 1897 sa objavuje pri menách vyššie menovaných Y. prímenie dekrét.

Helena Y., nar. 21. 02. 1873 sa dňa 11. 06. 1894 vydala za X. H., ktorým sa dňa 25. 03. 1895 narodil syn F. dňa XX. XX. XXXX, pričom však nie je podstatná dedičská línia po uvedenej A. Y., nakoľko predmetom konania je určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po osobe F. Y., nar. XXXX (brat A.), ktoré tento

vlastnil a boli zapísané na jeho mene v čase jeho smrti. Predchádzajúca dedičská postupnosť po ich otcovi F. Y., nar. XX. XX. XXXX preto nie je relevantnou.

Súd prvej inštancie konštatoval, že po poručiťovi F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, (D 261/1992), ako dedičia prichádzajú do úvahy F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX (D 1433/84) a po ňom E. D., rodená Y., nar. XX. XX. XXXX (žalobkyňa X/, dcéra) a X. D., rodená Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelá XX. XX. XXXX, (D 15/569/2003) a po nej F. D., nar. XX. XX. XXXX, F. D., nar. XX. XX. XXXX, U. D., nar. 25. 06. 1956 (žalobca 4/).

Dedičmi po X. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, sú : dcéra X. D. a po nej tri deti E.. F. D., nar. XX. XX. XXXX (žalobca 5/) a C. M., rodená D., nar. XX. XX. XXXX (žalobkyňa 6/) a žalobca X. Urda, nar. XX. XX. XXXX (žalobca 7/).

Dedičmi po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelého XX. XX. 2015, sú: E.. F. Y., nar. XX. XX. XXXX (žalobca 8/), X.. E. H., rodená Y., nar. XX. XX. XXXX (žalobkyňa 9/) a L. Y., rodená N., nar. XX. XX. XXXX (žalobkyňa 10/).

Dedičmi po X. D., rodenej Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, sú: X. D., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX, (D 1669/2000, Dnot 447/2000) a po ňom X. D., nar. XX. XX. XXXX a A. W., rodená D., nar. 06. 12. 1954.

Dedičmi po V. V., rodenej D., nar. XX. XX. XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX (D 756/2001, Dnot 171/2001), sú : F. V., nar. XX. XX. XXXX, U. V., nar. XX. XX. XXXX.

Dedičmi po F. D., nar. XX. XX. 1924, zomrelom XX. XX. XXXX, (D 9/1996, Dnot 30/1996), sú: E.. E. D., nar. XX. XX. XXXX, U. D., nar. XX. XX. XXXX, Ing. O. E., rodená D., nar. XX. XX. XXXX, E.. F. D., nar. XX. XX. T., Mgr. C. D., nar. XX. XX. XXXX, U. P., rodená D., nar. XX. XX. XXXX

Dedičmi po X. Z., rodenej D., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX. XX. XXXX, (15D 949/2003, Dnot 244/2006), sú: O. D., rodená Z., nar. XX. XX. XXXX, X. Z., nar. XX. XX. XXXX, X.. F. S., rodená Z., nar. XX. XX. XXXX, W. Z., nar. XX. XX. XXXX, F. Kančo, nar. XX.XX.XXXX.

Po F. D., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, ako dedičky prichádzajú do úvahy: E. D., nar. XX. XX. XXXX, dcéra a X. D., nar. XX. XX. XXXX, dcéra (D XXX/XX, U. XXX/XXXX).

Po nebohej X. D., ako dedičia prichádzajú do úvahy: U. D., nar. XX. XX. XXXX, F. D., nar. XX. XX. XXXX, F. D., nar. XX. XX.XXXX a E. D., rodená Y., nar. XX. XX. XXXX. Vzhľadom na uvedené okruh aktívne legitimovaných žalobcov, ktorým svedčí dedičské právo po ich právnych predchodcoch, je daný.

Pasívne legitimovaným je žalovaný 1/ X. Z., ktorý je ako vlastník v príslušnom katastri nehnuteľností zapísaný, a to na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k.ú. X. ako vlastník podielu, o ktorom žalobcovi tvrdia, že je ich vlastníctvom, a teda, že patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia žalobou sa domáhali určenia, že existuje ich dedičské právo vyplývajúce z vlastníctva veci ich právny predchodcom, ktoré svedčí o tom, že predmet tohto vlastníctva následne titulom dedenia mal byť vysporiadaný v reťazi dedičských konaní až dedením po ich predkami nadobudnutý. Pokiaľ sa žalobcovia chcú domáhať prededenia „vecí“ dodatočne po ich právnych predchodcoch, potom majú naliehavý právny záujem na určení, že vec do dedičstva patrí z hľadiska vyvolania ďalších dedičských konaní.

V konaní sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, či žalobcovia sú právni nástupcovia tvrdeného právneho predchodcu F. Y. U., nar. XX. XX. XXXX a ich právny predchodcom náleží dedičské právo. V konaní bolo nesporné, že žalovaný 1/ bol zapísaný na príslušný list vlastníctva ako vlastník z dôvodu vydaného Notárskeho osvedčenia na základe tvrdenia, že osoba F. Y. U. je jeho predkom. Q. či skutočne osoba bývalého pozemno-knižného vlastníka F. Y. s prírmením U. bola právny predchodcom žalovaného 1/ a priori nie je predmetom tohto konania, žalovaný túto skutočnosť mohol osvedčiť s poukazom na dôvody a listiny, ktoré uvádzal a ktorými sa snažil túto skutočnosť preukázať, avšak vzhľadom na listinné dôkazy a genealogický výskum rodu F. Y. U. je zrejmé, že žalovaný 1/ sa pri vydaní osvedčenia zrejme mýlil, keď svojho právneho predchodcu stotožnil a identifikoval s F. Y. U..

Z Genealogickej tabuľky (č.l. 269) v spojení s výpisom PKV č. XXX je zrejmé, že nehnuteľnosť bola nadobúdaná rodinou Y., a to Y. F. (F. Y.), Y. X. (X. Y.) a Y. X. (X. Y.), čo korešponduje dedičskej línii genealogickej tabuľky bratov F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX, jeho brat X. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX a X. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX a po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, F. XX., nar. XX.XX.. XXXX. Z uvedeného vyplýva, že pod B2 mohol byť v PKV zapísaný len F. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel 21. 05. 1897 a po ňom pod B4 F. Y., nar. XX. XX. XXXX. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že na základe výťahu zo zápisnice pozostalostného konania (č.l. 312) vyplýva, že pod B6, B18 v PKV XXX) je zapísaný ako vlastník X. Y., zomrelý XX. XX. XXXX, logicky potom zo zápisu PKV č. XXX (preklad na č.l. 357) vyplýva, že osoba F. mladší pod B4 a B7 je osoba totožná, pričom osoba pod B4 dedila po osobe pod B2.

Jednotlivými rodnými listami, úmrtnými listami, dedičskými rozhodnutiami a pripojenými spismi dedičských konaní po právnych predchodcoch žalobcov, žalobcovia preukázali dedičskú líniu rodovej vetvy rodiny F. Y. s prírmením U. až vo vzťahu k nimi tvrdenému predkovi F. Y. s prírmením U., nar. XX. XX. XXXX. Dedičská línia žalobcov nebola zo strany žalovaných namietaná, žalovaný 1/ namietal len skutočnosť, že právny predchodca žalobcov F. Y. s prírmením U., nar. XX. XX. XXXX nie je tým F. Y. zapísaným v PKV XXX pod B2, resp. B4.

Žalovaný 1/ uvádzal dedičskú postupnosť svojich právnych predchodcov založenú F. Y. s manželkou D. rod.F., následne XX., nar. O.s manželkouQ., rod. F. po ňom jediný syn XX., nar. XXX/XXXX XXXX. 1881, zomrelý XX. 05. 1915, dedičstvo prejednané pod 15D/453/2004, Dnot 132/2004, ktorého manželkou bola C., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX a zomrelá XX. XX. XXXX, dedičstvo D 1140/92, D 335/00XXX/XXXX13/2002 a po nich deti F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX, slobodný, bezdetný, po ňom V. C., synovec, dcéra X. C., rod. Y., zomrelá v roku XXXX, manžel X. C. a po nej syn V. C. a O. Y., nar. XX. XX. XXXX, bezdetná, po nej synovec V. C.. Zároveň žalovaný označil ako vlastníka v PKV XXX pod B7 F. Y., nar. XX.XX.,„XXXX“, zomrelého XX.XX.XXXX.

Z výpisu pozemno-knižnej vložky č. XXX (č.l. 357 preklad) vyplýva, že podiel F. Y. v roku XXXX zapísaný pod B2 prechádza dedením na F. Y. zápisom pod B7, zápis pod B8 konštatuje, že vlastníka pod B2 a pod B4 je totožný a preto sa vymazáva vlastnícke právo Y. F. mladší pod B2.

T. preklad pozemkovej knihy PKV XXX Y. F. U. v časti B2 totožný s Y. F. mladší pod B4 na základe zápisnice spísanej XX. XX. XXXX v X. ako aj pripojeného úradného matričného potvrdenia, pričom z príslušného prekladu vyplýva, že na základe uznesenia Okresného kráľovského súdu v Lučenci pod č. Ö409/2 o odovzdaní pozostalosti vlastnícke právo k nehnuteľnosti pod parc. č. A1:1 prináleží z právneho titulu dedičstva k dekrétu Y. F. pod č. B2 v prospech Y. F. (vložené 01. 09. 1999 z čoho vyplýva, že Y. F. mladší bol dedičom Y. F. staršieho pod B2 označeného ako Y. F. U.).

Z výpisu LV č. XXXX čiastočný (č.l. 71-72) vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X je v podiely 7/18-in F. Y. (A.) titulom nadobudnutia z pozemno-knižnej vložky XXX pod B7 na základe rozhodnutia z 30. 09. 2008 (Z 11888/08 v podiely 7/8-in). Uvedený zápis však nemôže zodpovedať skutočnosti, nakoľko s poukazom na zápis pôvodnej PKV 745 pod vlastníkom B7 totožným s vlastníkom pod B2 je F. Y., keďže podiel F. Y. v roku XXXX zapísaný pod B2 prešiel dedením na F. Y. mladšieho a vlastníka pod B4 a pod B7 je totožný (č.l. 248 úradný preklad PKV XXX).

Z prekladu z maďarského jazyka pod č. 3/2018 doc. F.. O. W., Q.. vyplýva, že „vlastník F. Y. zapísaný pod B7 nadobudol podiel dedením po F. Y. zapísanom pod B2, a to uznesením o odovzdaní pozostalosti zapísanom do PKV č. XXX v roku 1899.“ Vlastnícke právo pod B2 v časti 2/6-iny v prospech dekrétu Y. Jánosa bolo zapísané na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej 15. 12. 1880 v Balassagyarmate, ďalej na základe potvrdenia o zaplatení kúpnej ceny vydaného v Želovciach 11. 03. 1888, ako aj na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej v Málinci 28.12.1988, a to v prospech dekrétu Y. X. v časti 2/6-iny, dekrétu Y. F. v časti 2/6-iny.

Z listinných dôkazov predloženým Štátnym archívom Banská Bystrica vyplýva, že právnymi predchodcami žalovaného 1/ sú: X. Y. s manželkou C. Y., rod. D., po nich F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX s prírmením X. s manželkou O., rod. Q. a po ňom syn F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX ako 34-ročný s manželkou C., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX a zomrelou XX. XX. XXXX. F. Y. s prírmením X., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX a má byť podľa tvrdenia žalovaného 1/ vlastníkom zapísaným pod B7 v PKV č. XXX, avšak táto osoba F. Y. X. mal za otca X. Y., teda osobu odlišnú od F. Y. U. narodeného v roku XXXX. Osoba F. Y. U. narodená v roku XXXX je potomkom F. Y. narodeného XX. XX. XXXX, čo vyplýva aj zo zápisu v PKV č. XXX, kde sa ako osoba pod B7 uvádza titulom dedenia po osobe pod B2 v zápise PKV z roku XXXX. Keby osoba F. Y. X. narodená v roku 1857 mala byť osobou pod B7, potom by nemohla dediť po F. Y. U. nar. XX. XX. XXXX, naviac ak ocom F. Y. X., narodeného XX. XX. XXXX je X. (X.) Y. a nie F. Y.. Žalovaný 1/ sa teda mylí, ak za osobu F. Y. pod B2 označuje síce svojho príbuzného F. Y. s prírmením X., avšak nie totožnú osobu. Podporne na svojej tvrdenia žalobcovia poukazovali na zápisy v príslušných PKV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXX, č. XXX, č. XXXX a č. XXX kde zápisy zo dňa 09. 10. 1899 sú totožné so zápsmi v pôvodnej PKV č. XXX vo vzťahu dedičov Jána Urdu. Jedná sa o totožné zápisy pod B7 Q. V., pričom tieto tvrdenia ani dôkazy, na ktoré žalobcovia poukazujú žalovaným rozporované neboli.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol: „147. Z uznesenia bývalého Štátneho notárstva v Lučenci zo dňa 28. 02. 1992 pod sp. zn. D 261/92 vyplýva, že po nebohom F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX.XXXX, okrem iného do dedičstva patria nehnuteľnosti Q. XXX, k.ú. Málnec, parc. č. XXXX/b pod B20 v 2/36-inách, ktoré nadobúdajú F. Y., nar. XX. XX. XXXX, vnuk, X. D., nar. XX. XX. XXXX, vnučka, X. Y.,

nar. XX. XX. XXXX, vnuk, E. Q. D., nar. XX. XX. XXXX, právnik bez povinnosti vyplácať podiely X. E. Z. a E. X. W., právnučkám, ktoré si podiely nenárokovali, F. D., nar. XX. XX. XXXX, právnik, F. D., nar. XX. XX. XXXX, právnik a U. D., nar. XX. XX. XXXX, právnik. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia sú právni nástupcovia po F. Y., nar. XX. XX. XXXX a jedná sa o osobu Jána Urdu zapísaného v PKV 745 pod B20. 148. Zároveň z dedičského spisu 5D/65/2012 po poručiteľovi F. Y. (U.) zomrelom XX. XX. XXXX v spojení s výpismi LV č. XXXX, č. XXXX, k.ú. X. zo dňa 23. 12. 2011 obsahnutými v tomto spise vyplýva, že predmetom dedenia je spoluvlastnícky podiel 2/18-iny na PKV č. XXX, k.ú. X. pod B22 na mene F. Y. (U., mladší). Predmetom dedičského uznesenia v časti aktíva po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX (syn F. Y., nar. XX. XX. XXXX), pod bodmi 22, 23 na LV č. XXXX a č. XXXX pod BLV4 v podiely 2/18-iny na poručiteľa EKN parc. č. XXXX/X - trvalé trávne porasty, EKN parc. č. XXXX/X ako dedičia v dedičskej následnosti po neb. X. D., rod. Urdovej (pod D 356/00) prichádzajú úvahy dedičia U. D., nar. XX.XX.XXXX, F. D., nar. XX. XX. XXXX, F. D., nar. XX. XX. XXXX a E. D., rod. D., nar. XX. XX. XXXX (žalobcovia).

149. Z PKV XXX je potrebné sa zamerať na zápis 03. 04. 1913 v časti B20 Y. F. mladší U. v časti 1/6-ina a B22 Y. F. mladší U. v časti 2/6-iny. Predmetom dedenia po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX v zmysle Osvedčenia o dedičstva 5D/65/2012 v časti 22, 23 LV č. XXXX, č. XXXX boli nehnuteľnosti pod BLV4 na mene F. Y. U. v podiely 2/18-iny, jedná sa o parcely EKN č. XXXX/X - les a č. XXXX/X - les, ako titul nadobudnutia je uvedená PKV XXX pod B22.

150. Z dedičského rozhodnutia D 261/92 po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX je predmetom dedenia Q. č. XXX, parc. č. XXXX/b pod B20 v 2/36-inách. Otázkou je či osoba pod B20 a B22 PKV XXX je osoba totožná. Ak je to F. Y., nar. XX. XX. XXXX, nakoľko spolupodiel predstavuje $9/18$ -in ($1/6 + 2/6 = 3/6 = 9/18$ a prededené boli 2/18-iny z B22 a 2/36-iny z B20, t.j. 2/36 je 1/18-ina, teda k prededeniu došlo vo vzťahu k 3/18-inám a neprededená čiastka vyplýva, že by mala byť 6/18-in). Ďalšie zápisy na PKV M pod B23 až B27 sa netýkajú zápisov vo vzťahu k F. Y. U.. Zápis vo vzťahu F. Y. U. W. a F. Y. pod B23 sa týka podielu pod B5 Y. X., nie Y. F. U..

151. Podstatným pre určenie či vec patrí do dedičstva je vyriešenie otázky či právny predchodca žalobcov F. Y. U., narodený v roku XXXX a zomrelý v roku XXXX ku dňu svojej smrti predmetné nehnuteľnosti mal vo svojom vlastníctve a v akom podiely. Zo zápisov pod B20 a B22 zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že vlastníkom má byť F. Y. U. mladší v podiely X/XX-in (X/XX-iny čo korešponduje pôvodnému zápisu pod M B4 a následne M M

152. Zo spoluvlastníckeho podielu pod B20, ktorý predstavoval 1/6-inu (6/36-in) vysporiadaných dedičsky v konaní D 261/92 boli 2/36-iny, teda nevysporiadanými zostali 4/36-iny. Z B20 bol podiel 1/6-ina, prededené boli 2/36-iny v dedičskom konaní pod D 261/92 po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, teda $1/6 - 2/36$ (t.j. $6/36 - 2/36$) = 4/36-iny (2/18-iny) neprededené.

153. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zápis na meno F. Y. mladší U. pod M predstavoval X/XX-iny (X/XX-in), z ktorých dedičsky bolo vysporiadané v dedičskom konaní po F. Y., nar. XX. XX. 1903 a zomrelom XX. XX. XXXX (synovi F. Y. U., nar. XXXX) podiel 2/18-iny v zmysle Osvedčenia o dedičstva 5D/65/2012, teda dedičsky nevysporiadaným podielom je $6/18 - 2/18 = 4/18$ -iny. Pod B22 podiel 2/6-iny (6/18-in) - prededené 2/18-iny pod D 65/2012, teda zostali neprededené 4/18-iny, teda $2/18 + 4/18 = 6/18$ -in, ktoré treba priznať do dedičstva po F. Y. U., nar. XX. XX. XXXX tak ako to žiadajú žalobcovia a v časti o X/XX-inu žalobu zamietnuť.

154. Skutočnosť, že na príslušnom LV má žalovaný zapísaný podiel 7/18-in, z čoho 6/18-in by malo patriť do dedičstva po právnom predchodcovi žalobcu nič nemení na tej skutočnosti, že takto zapísaná zostávajúca 1/18-ina, ktorú žiadajú žalobcovia aby bola určená v rámci 7/18-in nimi navrhovaných do dedičstva nepatrí.“

Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1, 2 CSP. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia aj žalovaní boli v konaní úspešní čiastočne. Žalobcovia si uplatnili právo na určenie, že vec patrí do dedičstva v podiele 7/18-in, pričom súd prvej inštancie im priznal 6/18-inu, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech žalobcov 85,71 % oproti úspechu žalovaných 14,29 %, teda čistý úspech žalobcov predstavuje 71,42 % preto im súd prvej inštancie priznal právo na náhradu trov konania od žalovaných 1/ 2/ v rozsahu 71,42 %.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu, konkrétne do výroku, ktorým súd prvej inštancie určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území X., zapísané na Okresnom úrade Q., odbore katastra na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m² pod B 1 v podiele 6/18-in a na Liste vlastníctva číslo IXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o mere XXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m² pod B v podiele 6/18-in patria do

dedičstva po poručiteľovi F. Y., narodenom XX. XX. T., zomrel XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené W. notárstvom H. - D 261/1992 (I.výrok) a do závislého výroku o trovách konania (III. výrok), žalovaný 1/ podal včas odvolanie.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu v odvolaní napadnutom výroku (I.výrok) zmenil a žalobu zamietol. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods.1 písm. a/, d/, f/, h/ CSP.

Uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré nadobudol, boli vedené na meno F. Y. A.. Zhotoviteľ registra podklady získaval miestnym šetrením v obci. Pokiaľ žalobcovia boli nespokojní, mohli podať námietky proti zhotoviteľovi registra. Zhotoviteľ registra vylúčil, že ide o F. Y. U.. Z listov vlastníctva č. XXXX a XXXX k.ú. X. jednoznačne vyplývalo, že vlastníkom je Y. AF.mor a nie H. Y. U.. Len jeho právni predchodcovia žili v osade Hámor. Právni predchodcovia žalobcov nikdy nebývali v osade Hámor. Z PKV č. XXX Málinec, z ktorej vznikli predmetné dva listy vlastníctva, je evidentné, že zápisy do PKV neboli robené postupne a došlo ku chybám. Práve register slúžil na odstránenie týchto chýb. Výpisy boli doručované do vlastných rúk a žalobcovia mohli podať námietky. Žalobcovia tvrdia, že právni predchodcovia žalobcov mali nadobudnúť nehnuteľnosti dedením, zápis 09. 11. 1899 č. ded. D5335. Tento dôkaz súdu nepredložili. Priamy svedok, ktorý by túto skutočnosť mohol potvrdiť, už nežije. Svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí, v roku 1899 nežili a len sprostredkovane hovorili o užívaní pozemkov. Základné konanie po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, bolo vedené pod č. U a bolo zastavené pre nemajetnosť, čiže v roku 1960 F. Urda bol nemajetný. Následne až k dedičskom konaní D 261/92 boli prejednávané podiely v PKV XXX. Zo zoznamu lesných pozemkov, ktoré predložili žalobcovia dňa 22. 01.2018, nie je možné identifikovať, či ide o parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu.

„Účastníkmi“ tohto konania mali byť všetci potencionalni dediči prichádzajúci do úvahy. „Účastníkmi konania“ musia byť všetci dediči na strane žalobcov alebo žalovaných, a preto trvala na zamietnutí žaloby, keďže sa jednalo o nerozlučné spoločenstvo, pretože ak len jeden z potencionalnych dedičov nie je „účastníkom konania,“ ide o nedostatok vecnej legitímácie, čo je dôvod na zamietnutie žaloby. Uznesením č.k. 13C/I27 /2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 súd prvej inštancie pokračoval v konaní s dedičom žalobcu 2/ (F. D., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX, naposledy bytom A. XXX/XX, X., štátny občan SR), a to X. D., nar. XX. XX. XXXX, avšak zákonnými dedičmi po nebm F. D., sú aj jeho dve deti E. D. a X. A., čo bolo v konaní preukázané dedičským rozhodnutím po nebm F. D., sp. zn. 14D 680/2018 zo dňa 22. 11. 2018.

Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka). Ak je viac dedičov (ako je to v tomto prípade), v čase od smrti poručiteľa do rozhodnutia o dedičstve sú považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva a v sporoch s inými osobami, ktoré sa týkajú práva povinností patriacich do dedičstva, majú postavenie nerozlučných spoločníkov (§ 77 CSP). Rozhodnutie súdu o tom, či určitá vec patrí do dedičstva, sa preto musí vzťahovať na všetkých dedičov.

V danom prípade „účastníkom konania“ o určenie predmetu dedičstva mal byť aj syn a dcéra neb. D. F., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, preto musí byť žaloba z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie zamietnutá. Určovací návrh spočívajúci v tom, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, a teda že ju poručiteľ vlastnil v okamihu svojej smrti, môže uplatňovať len ten, koho práva povinností sa takéto určenie týka, t.j. je vecne legitimovaný. Takouto osobou môže byť len ten, kto je poručiteľovým dedičom, prípadne jeho právnym nástupcom. Ak zanechal poručiteľ viac dedičov (ako je tomu v tomto prípade), sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 77 CSP. To platí aj v prípade, ak poručiteľ zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadne vecí, o ktoré ide v súdnom konaní. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie vyplývajúce z ustanovenia §77 CSP.

Civilný sporový poriadok okrem nerozlučného spoločenstva v § 77 zaviedol nútené spoločenstvo (§ 78 ods. 1 CSP) ako procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu, pričom podľa § 78 ods. 2 súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

Spor, či súčasťou dedičstva po poručiteľovi je určitá vec, sa v občianskom súdnom konaní prejednáva žalobou dedičov o určenie, že poručiteľ bol v deň smrti vlastníkom veci. Ak je tu viac dedičov a dedičstvo ohľadne spornej veci nebolo vyporiadané, nemôžu sa dedičia potom domáhať určenia, že sú

spoluvlastníkmi vecí. V prípade úspechu takejto žaloby je tento majetok zahrnutý do dedičstva. Preto ak zanechal poručiteľ viac dedičov, a ak nebolo dedičstvo medzi nimi vyporiadané ohľadom vecí, o ktorú v občianskom súdnom konaní vedenom s osobou, ktorá nie je poručiteľovým dedičom, sú až do vyporiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov a z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Konania o takejto žalobe sa musia zúčastniť (ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitímácie.

V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/45/2008 zo dňa 31. 03. 2009 a sp. zn. 3Cdo 222/2010 zo dňa 14. 03. 2011 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/373/2016 zo dňa 23. 02. 2017.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu, konkrétne do výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti o určenie, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území X., zapísané na Okresnom úrade Q., odbore katastra na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m² pod B X v podiele X/XX-in a na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m² pod B v podiele 1/18-in patria do dedičstva po poručiteľovi F. Y., narodenom XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992, zamietol (II. výrok), žalobcovia 1/až 10/, 13/ až 26/, podali včas odvolanie.

Navrhli, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v odvolaní napadnutom výroku zrušil (II. výrok) a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa ich názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Z prekladu z maďarského jazyka č. 3/2018 doc. F. O. W., Q.. vyplýva, že sporný podiel pod B 2 F. Y. U. bol prevedený na dediča F. Y. pod B 7 na základe uznesenia o odovzdaní pozostalosti Okresného kráľovského súdu v Lučenci č. O 409/2. Zápis vlastníctva poručiteľa bol vykonaný v PKV XXX pod B7 v roku 1899. Následne nedošlo k žiadnemu prevodu tohto podielu. Žalobou sa domáhali podielu svojho predka, ktorý bol zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX - B1 v podiele 7/18- in a LV č. XXXX - B1 v podiele 7/18-in z PKV XXX pod B7. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná.

Z prekladu z maďarského jazyka č. 3/2018 doc. JUDr. O. W., PhD. vyplýva, že podiely pod B 18, B19, B20, B21 a B22 boli prevedené na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej a jednohlasne schválenej dňa 24. 03. 1912. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej pod parcelným číslom A.I. 2. pod číslom B.17 v prospech maloletého Y. F. X., vkladá sa v znení návrhu č. XXXX/XXX

B18 v časti 1/6 v prospech dekrétu Y. X.,

B19 v časti 1/6 v prospech S. F.,

B20 v časti 1/6 v prospech dekrétu Y. F. mladšieho,

B21 v časti 1/6 v prospech dekrétu Y. X. mladšieho,

B22 v časti 2/6 v prospech dekrétu Y. F. mladšieho

Spoluvlastnícky podiel v PKV č. XXX pod B 18 až B 22 - nadobudli teda spoluvlastníci kúpnu zmluvou od F. Y. X., zapísaného pod B 17. F. Y. X. zapísaný pod B 17 svoj podiel nadobudol dedením v roku 1912 po X. Y. mladšom zapísanom pod B16. X. Y. mladší pod B 16 zasa tento podiel odkúpil kúpnu zmluvou v roku 1907 od X. Y. zapísaného pod B 1. Pod B 1 je vedený zápis v podiele 2/6 k celku. Kupujúci odkúpili podiel F. Y. X. pod B 17 (pôvodne B1 - 2/6 k celku), pričom si jeho spoluvlastnícky podiel rozdelili na čiastky - 1/6 +1/6+1/6+1/6+2/6.

Z prekladu PKV XXX teda vyplýva, že F. Urda Márton nadobudol podiel pôvodne vedený pod B 1 - 2/6- iny k celku, ktorý odkúpili nadobúdatelia pod B 18, B19, B20, B 21 a B22.

Podiel 2/6 - iny k celku si kupujúci rozdelili nasledovne :

B19 v časti 1/6 z podielu 2/6 k celku = 2/36 k celku v prospech Y.B20 v časti 1/6 z podielu 2/6 k celku = 2/36 k celku v prospech dekrétu X/X mladšieho / D 261/1992/

B21 v časti 1/6 z podielu 2/6 k celku = 2/36 k celku v prospech dekrétu Urda Mihály mladšieho

B22 v časti 2/6 z podielu 2/6 k celku = 4/36 k celku v prospech dekrétu Urda F. mladšieho / 5D/65/2012/ V. prvej inštancie nesprávne uviedol, že pod B 20 je vedený podiel 1/6 k celku. Ide o 1/6 - inu z podielu predávajúceho F. Y. Mártona, ktorý vlastnil podiel 2/6 k celku. Výsledný podiel pod B 20 je teda 2/36 k celku. Preto mohol byť predmetom dedičského rozhodnutia D 261/1992 len podiel 2/36 - iny k celku. Nejedná sa teda o situáciu, keď bol spoluvlastnícky podiel pod B 20 prejednaný len v časti. Naopak tento podiel poručiteľa, ktorý nadobudol kúpou bol prejednaný v celosti. Podiel, ktorý nadobudol dedením v

roku 1899 pod B 7 nebol predmetom D 261/1992 vôbec. Preto sa dedičia domáhajú určenia, že tento podiel pod B 7 patrí do dedičstva po poručiteľovi.

F. Y. mladší, nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX (D 261/1992), pod B 20, teda nadobudol kúpou od F. Y. X. 2/36 k celku. Ide teda o podiel odlišný od podielu, ktorý zdedil pod B7 titulom uznesenia o odovzdaní pozostalosti. Tento podiel pod B 20 bol aj predmetom prejednávania v dedičskom konaní D 261/1992. Presne v podiele 2/36 - iny k celku. Žiadna časť spoluvlastníckeho podielu pod B 20 nezostala neprejednaná. Čo sa týka podielu pod B 22 - F. Y. mladší, nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX (5D/65/2012) pod B 22 ako maloletý teda nadobudol kúpou od F. Y. X. 4/36 k celku. Ide teda o podiel odlišný od podielu, ktorý jeho otec zdedil pod B7 titulom uznesenia o odovzdaní pozostalosti. Tento podiel pod B 22 - 2/36 k celku / teda 2/18 - iny k celku / bol aj predmetom prejednávania v dedičskom konaní D 5D/65/2012. Presne v podiele 2/18 - iny k celku. Žiadna časť spoluvlastníckeho podielu pod B 22 nezostala neprejednaná.

Poukázali na to, že pod B 20 bol vedený titulom kúpy F. Y. mladší, nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX (D 261/1992) a pod B 22 jeho syn F. Y. mladší, nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX (5D/65/2012). Oba podiely nadobudli otec a syn kúpou zmluvou od F. Y. X.. Naviac sa nejedná o podiel 1/6- ina a 2/6- iny - spolu 3/6 - iny = 9/18- in k celku, ako vypočítal súd prvej inštancie. Jedná sa o 1/6- inu a X/X- iny z podielu F. Y. V., ktorý vlastnil podiel pôvodne vedený pod B1 - 2/6 k celku.

Súd prvej inštancie spočítal údajne neprejednaný podiel pod B 20 - 2/18 a údajne neprejednaný podiel pod B 22 - 4/18 a súčet 6/18- in priznal do dedičstva ich právneho predchodcu, avšak ide o spoluvlastnícke podiely odlišné od podielu nadobudnutého dedením v roku 1899 pod B 7 prevedeného na LV č. 1850 - B1 - 7/18- in a na LV č. 1851 - B1 - 7/18- in.

Zdôraznili, že sa domáhajú podielu pod B7, nie podielov pod B20, B22. Súd prvej inštancie im prakticky v rozsudku priznal časť podielov pod B 20 a pod B 22, ktorých sa vôbec nedomáhali. V odôvodnení sa však nevysporiadal s otázkou, čo sa stalo s podielom pod B 7, ktorý bol zapísaný na LV č. XXXX pod B 1 a na LV XXXX pod B 1 a nebol predmetom dedičských konaní. Spoluvlastnícke podiely naviac, ani nie sú vypočítané správne.

Poukázali na ustanovenie § 220 CSP.

Podľa ich názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko započítal do podielu pod B7 v PKV XXX, nadobudnutého dedením v roku 1899 podiely pod B20, 22, ktoré boli nadobúdané poručiteľom úplne iným titulom - kúpou a dokonca iným poručiteľom. Napokon ani výpočet podielov nekorešponduje s podielom predávajúceho F. Y. X. a s obsahom dedičských rozhodnutí.

Ďalej doplnili odvolanie o ďalšie odvolacie dôvody, t.j. súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zdôraznili, že súdu prvej inštancie po úmrtí žalobcu F. D. navrhli pokračovať v konaní so všetkými dedičmi poručiteľa F. D. - X. D. rod. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. č. XXX, E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. č. 11X/XX, X. a X. D. rod. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, Málinec. Súd prvej inštancie ale pokračoval v konaní len pozostalou manželkou poručiteľa na základe univerzálnej sukcesie práv. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie, preto je možné namietať nesprávnosť postupu súdu len v odvolacom konaní. Takýmto postupom bola im odňatá možnosť uplatňovať ich procesné práva, keďže súd prvej inštancie mal pokračovať v konaní so všetkými dedičmi žalobcu F. D..

4. Žalobcovia 1/až 10/, 13/ až 26/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhli žalobe vyhovieť a priznať im náhradu trov konania.

Poukázali na to, že zhodným tvrdením strán sporu (vid'.vyjadrenie žalovaného zo dňa 30. 01. 2017) je, že podiel pod B 2 na mene F. Y. U. bol prevedený na F. Y. pod B 7. Ide o zhodné tvrdenie strán sporu, čo aj súd prvej inštancie konštatoval. Toto skutkové tvrdenie je preukázané aj úradným prekladom zabezpečeným súdom prvej inštancie, z ktorého vyplýva, že podiel pod B 2 F. Y. U. bol prevedený na dediča F. Y. pod B 7 na základe uznesenia o odovzdaní pozostalosti.

Spornými sú teda tvrdenia strán, či právny predchodca a ktorý z ich právnych predchodcov je zapísaný ako podielový spoluvlastník nehnuteľnosti v PKV č. XXX pod B 2 a následne pod B 7.

Žalovaný 1/ uviedol, že pod B 7 ide o F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. 1915, ktorého manželka bola C. Z.. O toho vlastníka sa však nemôže jednať. Tento vlastník je zapísaný v PKV č. XXX, ako aj v PKV č. 4. V pozemnoknižnej vložke 126, nadobúdal zapísaný F. Y. v roku XXXX ako maloletý, pričom táto maloletosť je aj riadne vyznačená. Následne bolo na základe D 186/8/1928 v roku 1928 vykonané po ňom dedičské konanie, kde ako dedičia prichádzali jeho tri deti - F. Y., A. Y. a X. Y. vydatá C.. V roku

1899 nadobúdala teda tento vlastník nehnuteľnosti ako maloletý. V PKV č. X je F. Y. (manželka C. Z.) vedený s prírmením X.. Prírmenie X., alebo X. je potvrdené aj W. archívom Banská Bystrica, u F. Y. nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, ktorého manželka bola C. Z., ako aj jeho otca F. Y. - roľníka, nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX (manželka O. Q.).

Pokiaľ by teda vlastníkom vedeným v PKV č. XXX pod B7, ktorý nadobudol vlastníctvo uznesením odovzdaní pozostalosti bol F. Y. nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, ktorého manželka bola C. Z., nemohol by dediť po F. Y. s prírmením U., ale po F. Y. s prírmením X.. V PKV č. XXX pod B 2 je však jasne uvedené prírmenie U..

Právni predchodcovia žalovaného 1/ mali prírmenie Y. - X., po smrti F. Y. / ktorého manželka bola C. Z. bolo riadne uskutočnené dedičského konanie, ktorého predmetom neboli nehnuteľnosti v Q. č. XXX.

Čo sa týka informácie o pobyte vlastníka „A.“ v PKV č.H. takéto označenie bydliska vlastníka osadou Hámor chýba nielen v PKV A. ale aj v ostatných pozemnoknižných vložkách, ktoré boli predmetom vydržania žalovaného 1/ v notárskej zápisnici.

Z vyjadrenia OÚ Lučenec - odboru pozemkového vyplynulo, že pri doplnení informácie o pobyte vlastníka do listov vlastníctva sa vychádzalo z dôkazov správneho orgánu získaných svedeckými výpoveďami a miestnym šetrením, avšak žiadne dôkazné prostriedky o výsledkoch miestneho šetrenia, svedectvá, či písomné dôkazy, ktoré boli podkladom k zápisu bydliska Hámor k vlastníkovi neexistujú. Poukázali na § 1 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.. Zdôraznili, že v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovenej evidencie pozemkov. Schválením ROEP teda vlastnícke právo nevzniká. Pokiaľ zhotoviteľ registra bez akýchkoľvek podkladov a dôkazov pripojil k menu vlastníka označenie Hámor, ktoré však v pozemnoknižnej vložke nebolo uvedené, neznamená to, že tým vzniklo vlastníckeho práva F. Y. s bydliskom v A.. Takúto právomoc register obnovenej evidencie nemá.

Žalovaný 1/ v procesnej obrane uvádzal (vo vyjadrení zo dňa 30. 01. 2017 - čl. V), že vlastníkom nehnuteľnosti v PKV č. XXX je F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, ktorého manželka bola O. Q.. Toto skutkové tvrdenie bolo vyvrátené jednak tým, že v roku 1899, kedy mal nadobúdať nehnuteľnosti v PKV č. XXX, bol tento človek už mŕtvy a zároveň tým, že z listín predložených Štátnym archívom Banská Bystrica vyplynulo, že otcom F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, je X. Y.. Nakoľko je podiel pod B 7 nadobúdaný z F. Y. U., nemohol ho F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, dediť po otcovi X. Y..

Oni predložili súdu prvej inštancie dôkaz o odovzdaní nehnuteľnosti do užívania socialistickej organizácie v roku 1958, svedeckými výpoveďami spoluvlastníkov, ktorí sa vyjadrovali nielen k užívaniu, ale aj k vlastníctvu sporných pozemkov, bolo preukázané, že vlastníkami nehnuteľnosti v PKV XXX boli Y. U., a ich potomkovia. Napr. svedkyňa H. M. uviedla „nikto iný tam majetok, ako my, teda tri spomínané rodiny nemal. Do roku 1956, ani nenapadlo, že by niekto iný ako z našej rodiny sa tam mohol v hore objaviť a hospodáriť.“ Svedok F. S. na otázku možného vlastníctva právnych predchodcov žalovaného 1/ uviedol: „Nikdy tam nemali ani byľku.“ Svedok F. Y. uviedol: „V lokalite Zlatno sme mali spoločnú medzu s Novodomským, v tej lokalite iný nikto majetok nemal, to bolo len ich. Žalovaný resp. jeho predkovia tam nemali nič. Podobne sa vyjadril svedok F. F. a pani F..

Mali za to, že na strane žalovaného 1/ a jeho právnych predchodcov neboli splnené žiadne podmienky nadobudnutia vlastníctva vydržaním nielen k nehnuteľnostiam v PKV XXX, ale ani k ďalším v notárskej zápisnici. Vzhľadom na to, že mal žalovaný 1/ vydržať všetky nehnuteľnosti akýchkoľvek vlastníkov s menom F. Y., bez ohľadu na rodinné väzby, prírmenia, a umiestnenie nehnuteľnosti, nemožno hovoriť o dobromyseľnosti držby. Je zrejmé, že v roku 1958 boli lesné pozemky odovzdané do užívania štátnych lesov. Dovtedy ich užívala rodina Y. Dekrétovcov a ich potomkovia. Tak isto aj poľnohospodárska pôda bola podľa predložených EL v užívaní JRD Málinec. Lesy SR ich užívajú do t. č..

Čo sa týka námietky nerozlučného spoločenstva dedičov žalobcu F. D., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, súdu prvej inštancie bolo po úmrtí žalobcu F. D. nimi navrhnuté dňa XX. XX. 2018, pokračovať v konaní so všetkými dedičmi poručiťľa F. D., a to X. D. rod. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. č. XXX, E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. č. XXX/XX, X. a X. D. rod. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, X.. V prvej inštancie však pokračoval v konaní len pozostalou manželkou poručiťľa na základe univerzálnej sukcesie práv. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie, preto je možné namietať nesprávnosť postupu súdu len v odvolacom konaní.

Žalovaný v rámci procesnej obrany nevyvrátil tvrdenie, že: a/ pod B 2 v PKV XXX je vedený ako vlastník F. Y. „U.,“ b/ pod B 7 nadobudol tento podiel uznesením o odovzdaní pozostalosti F. Y., c/ nehnuteľnosti boli výlučne v spoluvlastníctve rodiny Y. U., d/ v roku XXXX odovzdali vlastníci Y. a S. viac ako 20 ha lesa do užívania štátnych lesov, e/ F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, manželka O. Q.

- X., mal otca X. Y., a teda nemohol dedič po F. Y. U. pod B 2, f/ na F. Y. nar. XX. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, ktorého manželka bola C. Z., bol v roku XXXX maloletý, mal prírmenie X., a v roku 1928 bolo po ňom vedené dedičské konanie.

Žalovaný 1/ neuviedol žiadne skutkové tvrdenia a nevyvrátil ich tvrdenia žiadnymi listinnými dôkazmi, alebo svedeckými výpoveďami.

5. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov 1/až 10/, 13/ až 26/ poukázal na to, že nehnuteľnosti, ktoré nadobudol, boli vedené na meno F. Y. A.. Zhotoviteľ registra podklady získaval miestnym šetrením v obci. Q. žalobcovia boli nespokojní, mohli podať námietky proti zhotoviteľovi registra. Zhotoviteľ registra vylúčil, že ide o F. Y. U.. Z listov vlastníctva č. XXXX a XXXX, k.ú. X. jednoznačne vyplývalo, že vlastníkom je F. Y. A. a nie F. Y. U.. H. jeho právni predchodcovia žili v osade A.. Q. predchodcovia žalobcov nikdy nebývali v osade A.. Z poz.vl. č. XXX Málinec, z ktorej vznikli predmetné dva listy vlastníctva, je evidentné, že zápisy do PKV neboli robené postupne a došlo ku chybám. Práve register slúžil na odstránenie týchto chýb. Výpisy boli doručované do vlastných rúk a žalobcovia mohli podať námietky. Žalobcovia tvrdia, že právni predchodcovia žalobcov mali nadobudnúť nehnuteľnosti dedením, zápis 09. 11. 1899 č. ded. 05335. Tento dôkaz súdu nepredložili. Priamy svedok, ktorý by túto skutočnosť mohol potvrdiť už nežije. Svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí, v roku 1899 nežili a len sprostredkované hovorili o užívaní nejakých pozemkov. Žalobcovia svedeckými výpoveďami nepreukázali svoje tvrdenia. Základné konanie po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, bolo vedené pod č. 01093/60 a bolo zastavené pre nemajetnosť, čiže v roku 1960 F. Y. bol nemajetný. Následne až k dedičskom konaní D 261/92 boli prejednávané podiely v PKV XXX. Zo zoznamu lesných pozemkov, ktoré predložili žalobcovia dňa 22. 01. 2018, nie je možné identifikovať, či ide o parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu.

Poukázal na to, že podal odvolanie proti I. a III. výroku rozsudku prvoinštančného súdu z dôvodu, že stranami sporového konania neboli tí, ktorí mali byť, teda všetci dedičia po nebohom F. Y., narodenom XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992, teda žaloba musí byť pre nedostatok vecnej legitímácie zamietnutá. „Účastníkmi konania“ musia byť všetci dediči na strane žalobcov alebo žalovaných s poukazom na § 77 nerozlučné spoločenstvo, pretože ak len jeden z potencionálnych dedičov nie je „účastníkom konania,“ ide o nedostatok vecnej legitímácie, čo je dôvod na zamietnutie žaloby. Uznesením č.k. 13C/127/2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 súd prvej inštancie pokračoval v konaní s dedičom žalobcu 2/ (neb. F. D.), a to X. D., nar. XX. XX. XXXX. Zákonnými dedičmi po nebohom F. D. sú aj jeho dve deti E. D. a X. A., ktorí ale neboli „účastníkmi konania,“ čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. C. mali dostatok času na to, aby navrhli súdu prvej inštancie, aby do konania pristúpili ďalší „účastníci.“

6. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov 1/ až 10/, 13/ až 26/ uviedol, že podľa zaužívanej súdnej praxe, vychádzajúcej z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré sú publikované ako rozhodnutia R 8/2000 a R 111/2000, je zrejmé, že je daný naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) O.s.p. na určení, že žalovaný nespĺňa podmienky na vydanie osvedčenia o držbe nehnuteľností podľa zák. č. 293/1992 Zb. (ktorou sa môže odstrániť hroziaca neistota v právnom postavení účastníkov konania) v štádiu, keď sa podmienky oprávnenej držby u tohto účastníka skúmajú a pokiaľ ešte osvedčenie podľa § 2 a nasl. citovaného zákona v znení platnom do 31. novembra 2000 nebolo vydané. V tomto štádiu je možné ešte dôvodne skúmať, či žalovaný má alebo nemá také postavenie držiteľa, ktoré je významné pre postup podľa § 2 a nasl. citovaného zákona. Po vydaní osvedčenia, ako je tomu v danej veci, súd na základe žaloby, že žalovaný nesplnil podmienky na vydanie osvedčenia o držbe nehnuteľností, tieto podmienky už skúmať nemôže, keďže takýmto žalobným návrhom nemôže dôjsť k odstráneniu neistoty v právnom postavení žalobcu (rozsudok NS SR sp.zn. 6 Cdo 11/2011 zo dňa 30. 04. 2012).

Jeho právnym predchodcom bol nebohý F. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorý mal syna F. Y., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel XX. XX. XXXX ako 34-ročný v boji, ktorý mal otca neb. F. Y., matku nebo O. rod. Q. a manželku C. rod. Z.. F. Y., nar. XX. XX. XXXX (dedičské konania vedené pod č. 15D 453/2004) a manželku C. rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, zomrelá XX. XX. XXXX, ktorá naposledy bývala Málinec-Hámor (dedičské konanie vedené pod č. D 1140/92, D 355/00, 15D 516/02), mali tri deti, a to neb. F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX, naposledy bytom Málinec - Hámor, dcéru X. C., rod. Y., zomrelá v roku XXXX (D 583/34) a dcéru O. A. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelá XX. XX. XXXX. Po neb. F., C. a O. A. prichádza ako dedič W. C., nar. XX. XX. XXXX, zomrelý XX. XX. XXXX. Po neb. W. C. prichádza do úvahy dedič X. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., H. č. XXX/XX, ktorý na základe čestného prehlásenie súhlasil s tým, aby si predmetné nehnuteľnosti usporiadal on (jeho syn).

V obci Málinec žilo veľa F. Y., no len jedna rodina F. Y. žila v osade Hámor, a to práve jeho právni predchodcovia. Bez nadobúdacieho titulu - zápis z 09. 11. 1899 č.d. 5335 nie je možné jednoznačne

identifikovať uvedenú osobu a túto skutočnosť nemôžu objasniť ani svedkovia, nakoľko žiadny priamy svedok nežije. Z uvedeného dokladu by bolo celkom zrejmé, po ktorom F. Y. sa dedilo. Skutočnosť, že otcom F. Y., nar. XX. XX. XXXX bol X. Y., ešte nič neznamená, pretože F. Y., nar. XX. XX. XXX nemusel nehnuteľnosti dediť po otcovi. F. Y. „U.“, nar. XX. XX. XXXX zomrel XX. XX. XXXX a F. Y., nar. XX. XX. „XXXX“ zomrel XX. XX. XXXX, teda obidvaja umreli ten istý rok.

Zhotoviteľ registra podklady získaval miestnym šetrením v obci. Pokiaľ žalobcovia boli nespokojní, mohli podať námietky proti zhotoviteľovi registra. Zhotoviteľ registra vylúčil, že ide o F. Y. U.. Z listov vlastníctva č. XXXX a XXXX k.ú. X. jednoznačne vyplývalo, že vlastníkom je F. Y. A. a nie F. Y. U.. Len jeho právni predchodcovia žili v osade Hámor. Právni predchodcovia žalobcov nikdy nebývali v osade Hámor. Z poz. vl. č. XXX Málinec, z ktorej vznikli predmetné dva listy vlastníctva, je evidentné, že zápisy do PKV neboli robené postupne a došlo ku chybám. Práve register slúžil na odstránenie týchto chýb. Výpisy boli doručované do vlastných rúk a žalobcovia mohli podať námietky. Žalobcovia tvrdia, že právni predchodcovia žalobcov mali nadobudnúť nehnuteľnosti dedením, zápis 09. 11. 1899, č. ded. D5335. Tento dôkaz súdu prvej inštancie nepredložili. Priamy svedok, ktorý by túto skutočnosť mohol potvrdiť už nežije. Svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí, v roku 1899 nežili a len sprostredkovane hovorili o užívaní nejakých pozemkov. Neurčité vyjadrenia svedkov o tom, ktorá rodina užívala určité nehnuteľnosti, nie sú postačujúce pre spoľahlivé zistenie, kto je F. Y., vlastník zapísaný vo vložke č. XXX k.ú. X., čo musí viesť k zamietnutiu žaloby. Základné konanie po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, bolo vedené pod č. D1093/60 a bolo zastavené pre nemajetnosť, čiže v roku 1960 F. Y. bol nemajetný. Následne až k dedičskom konaní D 261/92 boli prejednávané podiely v PKV 745. Zo zoznamu lesných pozemkov, ktoré predložili žalobcovia dňa 22. 01. 2018, na ktoré sa odvolávajú, nie je možné identifikovať či ide o parcely, ktoré sú predmetom súdneho sporu.

Prvýkrát sa žalobcovia zaujímali o nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu až v roku 2016, kedy sa dozvedeli, že vlastníkom sa stal on a toto správanie sa žalobcov značne oslabuje argumentáciou žalobcov, že sporné parcely patria do dedičstva po ich predkovi. Žalovaní v lokalite, kde sa nachádzajú sporné pozemky nikdy nežili. Súdne konanie sa začalo v decembri 2016 a v priebehu konania bola žaloba doplňovaná a menená. Jeho právna zástupkyňa už vo vyjadrení zo dňa 27. 01. 2017 žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že v žalobe nie je správne určený okruh „účastníkov konania.“

Následne právna zástupkyňa žalobcov dňa 20. 02. 2017 podala na súd prvej inštancie návrh na pristúpenie „účastníkov“ do konania podľa § 79 CSP. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. 05. 2017 pripustil, aby do konania na strane žalobcov a žalovaných pristúpili ďalšie subjekty. Uznesením zo dňa 12. 12. 2017 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby, o ktorú požiadali žalobcovia písomným podaním zo dňa 06. 12. 2017, doručeným súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 07. 12. 2017, z dôvodu, že žalobcovia dňa 04. 12. 2017 opätovne navštívili Štátny archív Banská Bystrica, kde im údajne bola tentokrát poskytnutá pomoc zo strany odborných pracovníkov archívu a to aj z dôvodu, že i súd prvej inštancie požiadal vyhľadanie dokumentov. Žalobcovia v návrhu uviedli, že pri minulých návštevách im odborná pomoc nebola poskytnutá a tým mali problém zorientovať sa v množstve rodín Y. v Máinci, pritom k návrhu na zmenu petitu žalobcovia priložili doklady z júla 2016 a augusta 2016, teda doklady ktorými disponovali a boli im známe už v čase podania žaloby, t.j. predložené doklady nezískali dňa 04. 12. 2017, pretože nimi disponovali už viac ako rok. Dňa 05. 11. 2018 sa konalo pojednávanie, t.j. v čase keď pôvodný žalobca 2/ F. D. už nežil, teda už 05. 11. 2018 mali žalobcovia „doplniť účastníkov konania“ v zmysle zákona a nie vytýkať súdu prvej inštancie, že mal v konaní pokračovať so všetkými dedičmi. Dňa 05. 11. 2018 bolo pojednávanie odročené na deň 03. 12. 2018 a následne pojednávanie z 03. 12. 2018 bolo odročené na nový termín 20. 12. XXXX. Pojednávanie určené na deň 20. 12. 2018 sa nekonalo, bolo odročené na deň 21. 01. 2019. Posledné pojednávanie vo veci sa konalo dňa 21. 01. 2019 to znamená, že žalobcovia mali dostatok času na to, aby navrhli súdu pristúpenie ďalších „účastníkov“ do konania.

Jeho právna zástupkyňa na poslednom pojednávaní dňa 21. 01. 2019 žiadala zamietnuť žalobu z dôvodu, že „účastníkmi“ tohto konania mali byť všetci potencionalni dediči prichádzajúci do úvahy. „Účastníkmi konania“ musia byť všetci dediči na strane žalobcov alebo žalovaných, a preto trvala na zamietnutí žaloby s poukazom na § 77 nerozlučné spoločenstvo, pretože ak len jeden z potencionalnych dedičov nie je „účastníkom konania,“ ide o nedostatok vecnej legitímácie, čo je dôvod na zamietnutie žaloby. Uznesením č.k. 13C/127/2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 súd prvej inštancie pokračoval v konaní s dedičom žalobcu 2/ (neb. F. D.) s X. Findrovou, nar. 17. 03. 1952, avšak zákonnými dedičmi po neb. F. D., sú aj jeho dve deti E. D. a X. A., čo bola v konaní preukázané dedičským rozhodnutím po neb. F. D., sp. zn 14D680/2018 zo dňa 22. XX. 2018.

Predmetom súdneho konania je vyslovenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi F. Y., nar. 11. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym

notárstvom Lučenec - D 261/1992. Je preto nevyhnutné, aby sa prípadné rozhodnutie o tom, že nejaká vec patrí do dedičstva vzťahovala na všetkých spoluvlastníkov - dedičov. Z hľadiska hmotného práva sa jedná (tiež) o otázku vecnej legitímácie, ktorej nedostatok bezprostredne ovplyvňuje úspech alebo neúspech v súdnom spore. V predmetnom konaní neboli uvedení všetci „účastníci,“ ktorí sú nerozlučnými spoločníkmi a keďže súd nemá povinnosť poučovať „účastníkov“ o tejto skutočnosti, lebo táto nevyplýva z procesného práva, ale z hmotného práva, neposkytnutím poučenia v tomto prípade nedochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva a vzhľadom na to, že „účastníkmi konania“ neboli všetci dedičia poručiteľa, resp. právni nástupcovia po ňom, súd z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie musí žalobu zamietnuť.

7. Žalobcovia 1/až 10/, 13/ až 26/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 1/ uviedli, že od dedičského konania D 5335/1899, ktorým F. Y. zapísaný pod B 7 v PKV č. XXX, nadobudol sporné nehnuteľnosti, uplynulo 120 rokov, nie je v ľudských silách predložiť svedectvo osoby žijúcej v roku 1899. Žijúci svedkovia, ktorí vypovedali v rámci dokazovania, sú dlhoročnými obyvateľmi obce Málinec, rodákmi a išlo o osoby vo veku 60 - 86 rokov. Podľa názoru žalovaného jediným dôkazným prostriedkom je svedecká výpoveď očitého svedka. Takýto svedok by musel mať minimálne 120 rokov. Svedkovia, ktorí v čase uskutočnenia dedičského konania r. 1899 nežili, sú podľa žalovaného 1/ zasa pre konanie bezvýznamní. Takýto záver je pre žalovaného 1/ veľmi pohodlný. Nie je však v súlade jednak s dĺžkou ľudského života, ale ani so závermi rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica 14Co/9/2018, ktorý ohľadne sprostredkovaného svedectva uviedol: „svedkami tohto úkonu boli osoby, ktoré v čase, kedy k uzavretiu kúpnej zmluvy malo dôjsť, ešte ani nežili, respektíve boli maloletí, odvolací súd zhodne s názorom vysloveným súdom prvej inštancie konštatuje, že táto okolnosť nespôsobuje ich diskvalifikáciu z legitimity týchto svedeckých osôb len pre ich vek, respektíve to, že neboli priamymi a očitými svedkami osvedčovanej udalosti. Nemožno tak mať výhrady voči svedkom, ktorí v danom čase boli ešte maloletí, respektíve ani vôbec nežili. Je možné, že sice tieto osoby neboli prítomné pri uzatváraní kúpnej zmluvy a vzhľadom na svoj vek ani prítomné byť nemohli, avšak bývali v obci a mohli byť z ústne tradovaných informácií z ich rodinného kruhu znalí miestnych pomerov a tak vedeli, kto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, užíva ako vlastné a na akom základe.“

Čo sa týka namietaných listinných dôkazov - zoznam lesných pozemkov, tento nebol nijakým dôkazom zo strany žalovaného 1/ vyvrátený. Argumenty týkajúce sa ROEP Málinec sú irelevantné už vzhľadom na právnu úpravu. Žiadny výpis z ROEP im nebol zaslaný, ani doručený, preto nemali proti čomu podávať námietky. Ján Urda bol zaradený do skupiny tzv. neznámych vlastníkov, zastúpených SPF, ktorý mal hájiť jeho práva v rámci ROEP.

Opätovne poukázali na to, že oni navrhli súdu prvej inštancie po úmrtí žalobcu F. D., pokračovať so všetkými dedičmi poručiteľa F. D. - X. D., E. D. a X. D., avšak súd prvej inštancie pokračoval v konaní len pozostalou manželkou poručiteľa na základe univerzálnej sukcesie práv. Q. tomuto uzneseniu nebolo prípustné odvolanie, preto tento postup namietali v odvolacom konaní.

8. Žalobcovia 1/až 10/, 13/ až 26/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 1/ poukázali na to, že žalovaný 1/ vo vyjadrení zo dňa 10. 04. 2019 uviedol, že neboli splnené podmienky naliehavého právneho záujmu na určení, že žalovaný 1/ nespĺňa podmienky na vydanie osvedčenia o držbe, avšak oni takúto žalobu nikdy nepodali.

Podľa názoru žalovaného 1/ ROEP má právomoc založiť vlastníctvo osobe odlišnej od vlastníka vedeného v pozemkovej knihe. Táto kompetencia by však bola v rozpore s § 1 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z., pretože v konaní o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim sa zisťujú dostupné údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim a na ich základe sa zostavuje a schvaľuje register obnovenej evidencie pozemkov. Schválením ROEP teda vlastnícke právo nevzniká. Pokiaľ zhotoviteľ registra bez akýchkoľvek podkladov a dôkazov pripojil k menu vlastníka označenie Hámor, ktoré však v pozemnoknižnej vložke nebolo uvedené, neznamená to, že tým vzniklo vlastnícke právo F. Y. s bydliskom v Hámri. Takúto právomoc register obnovenej evidencie nemá.

Žalovaný 1 / konečne pravdivo uviedol, že žalovaný v lokalite, kde sa nachádzajú sporné, pozemky nikdy nežili. Všetci svedkovia potvrdili, že právni predchodcovia žalovaného 1/ spornej lokalite naozaj nemali majetok.

Zopakovali, že oni navrhli súdu prvej inštancie pokračovať so všetkými dedičmi po neb. žalobcovi F. D., a to X. D., E. D. a X. Findrovou. Súd prvej inštancie pokračoval v konaní len pozostalou manželkou poručiteľa na základe univerzálnej sukcesie práv. Taktiež opätovne špecifikovali, ktoré tvrdenia žalovaný 1/ v rámci procesnej obrany nevyvrátil.

Mali za to, že v merite veci uniesli dôkazné bremeno s tým, že celý spoluvlastnícky podiel 7/18 patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi.

9. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov 1/až 10/, 13/ až 26/ uviedol, že vo vyjadrení zo dňa 10. 04. 2019 na str.2, posledný odsek, došlo ku chybu v písaní. Veta má správne znieť, že „žalobcovia a dokonca ani ich právni predchodcovia v lokalite, kde sa nachádzajú sporné pozemky, nikdy nežili. V tejto lokalite žili právni predchodcovia žalovaného č.l, čo vyplýva z predložených dokladov, konkrétne z dedičského rozhodnutia po nebo C. Y. rod. Z. nar. XX. XX. XXXX, zomrelá XX. XX. XXXX, ktorá naposledy bývala Málinec-Hámor, č. D 1140/92, D 355/00, 15D 516/02, ktorá bola právnou predchodkyňou žalovaného č.1, ako aj z iných dokladov.“

Jeho právna zástupkyňa na poslednom pojednávaní dňa 21. 01. 2019 žiadala zamietnuť žalobu z dôvodu, že „účastníkmi“ tohto konania mali byť všetci potencionalni dedičia prichádzajúci do úvahy. Uznesením č.k. 13C/127/2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 súd prvej inštancie pokračoval v konaní s dedičom neb. žalobcu X. D., nar. XX. XX. XXXX, hoci zákonnými dedičmi po neb. F. D., sú aj jeho dve deti E. D. a X. A., čo bolo v konaní preukázané dedičským rozhodnutím po neb. F. D., sp. zn. 14D 680/2018 zo dňa 22. XX. 2018.

Predmetom súdneho konania je vyslovenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi F. Y., narodenom 11. XX. XXXX, zomrel XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992. Je preto nevyhnutné, aby sa prípadné rozhodnutie o tom, že nejaká vec patrí do dedičstva vzťahovala na všetkých spoluvlastníkov - dedičov. V predmetnom konaní neboli uvedení všetci „účastníci,“ ktorí sú nerozlučnými spoločníkmi. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva a vzhľadom na to, že „účastníkmi konania“ neboli všetci dedičia poručiteľa, resp. právni nástupcovia po ňom, súd z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie musí žalobu zamietnuť.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

12. V súvislosti s odvolacími argumentami žalobcov odvolací súd poukazuje na to, porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie taký nesprávny procesný postup súdu priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zákon v žiadnom zo svojich ustanovení pojem spravodlivý proces bližšie nešpecifikuje, pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane realizáciu konkrétnych procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov, ktoré by inak strana mohla pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený. Vždy musí o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv (napríklad môže ísť o právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu i k právnej stránke veci, právo podávať opravné prostriedky). Porušenie práva na spravodlivý proces nezakladá samo tvrdenie strany o existencii tejto procesnej vady; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo. Ak došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26. 03. 2012, sp. zn. 3Cdo/158/2012 zo dňa 14. 11. 2012, sp. zn. 4Cdo/108/2012 zo dňa 26. 02. 2013 alebo sp. zn. 5Cdo/286/2012 zo dňa 07. 03. 2013).

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednaní veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednaní veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

XX. Vzhľadom na odvolacie námietky žalobcov a žalovaného 1/ odvolací súd zistil, že dňa 06. 08. 2018 zomrel žalobca 2/ F. D., nar. 15. XX. XXXX, naposledy trvale bytom A. XXX/XX, X..

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia dňa 19. XX. 2018 doručili súdu prvej inštancie návrh, aby súd prvej inštancie pokračoval s dedičmi neb. žalobcu 2/, a to s X. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X., s E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X. a s X. D., nar. XX. 11. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, X. (č.l. 521-526 spisu).

XX. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 13C/127/2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 rozhodol, že v konaní pokračuje s dedičom žalobcu 2/, a to s X. D., nar. 17. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X. v zmysle ustanovenia 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 1, 2, 3, § 156 CSP.

18. Podľa ustanovenia § 63 ods. 1, 2 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkových sporoch. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že z ustanovenia § 63 ods. 2 CSP vyplýva prvoradá povinnosť súdu ex offio stanoviť okruh sporových strán po strate právnej a procesnej subjektivity strany sporu (fyzickej osoby), ak smrť fyzickej osoby nastane v priebehu sporového konania (t.j. do právoplatného skončenia veci) a predmet konania tvorí tzv. majetkový spor

20. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie mal pokračovať v konaní so všetkými dedičmi neb. žalobcu 2/, a to nielen s X. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X., ale aj s E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X. a s X. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, X., keďže pôvodný žalobca 2/ (neb. F. D.) zomrel skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo a v posudzovanej veci sa jedná o majetkový spor (o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam), pričom predmetom dohody o vyporiadanie M. schválenej Okresným súdom Lučenec uznesením o dedičstve sp. zn. 14D/680/2018, Dnot 197/2018 zo dňa 22. XX. 2018 uzatvorenej medzi dedičmi neb. žalovaného 2/ X. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X., E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom

A. XXX/XX, X. a X. D., nar. XX. 11. XXXX, trvale bytom U. 48X/XX, X., neboli nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania.

„Ak zanechal poručiť viac dedičov, sú až do právoplatného rozhodnutia súdu považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva. Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení voči iným osobám spoločne a nerozdielne. Ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa na týchto právach a povinnostiach navzájom podieľajú a majú postavenie tzv. nerozlučných spoločníkov v zmysle § 91 ods. 2 O.s.p. To platí aj v prípade, ak poručiť zanechal viac dedičov a ak nebolo dedičstvo medzi nimi ohľadne vecí, o ktoré ide v občianskom súdnom konaní, vedenom s inou osobou ako dedičom (ktorá nie je poručiťovým dedičom) vypořiadané. Za stavu, že v pôvodnom dedičskom konaní nebol tento majetok známy (nebol predmetom dedičstva) a nebol v konaní o dedičstvo prejednaný, sú až do vypořiadania dedičstva ohľadom tejto veci všetci dedičia považovaní za vlastníkov tejto veci. Z právnych úkonov týkajúcich sa tejto veci sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne a majú postavenie vyplývajúce z ustanovenia § 91 ods. 2 O.s.p.“(viď uznesenie Najvyššieho súdu Rozsudok Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 222/2010 zo dňa 14. XX. 2011).

21. Pretože súd prvej inštancie v posudzovanej veci nepostupoval nesprávne, keď uznesením č.k. 13C/127/2016-554 zo dňa 26. 11. 2018 pokračoval v konaní jedine s X. D., nar. XX. 03. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X., hoci mal po smrti neb. žalobcu 2/ pokračovať so všetkými dedičmi neb. žalovaného 2/ a proti tomuto uzneseniu nebolo prípustné odvolanie (§ 357 CSP a contrario), nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces.

22. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalobcovia sa po pripustení zmeny žaloby (viď uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 13C/127/2016-256 zo dňa 12. 12. 2017) domáhali určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Málinec, zapísané na Okresnom úrade Poltár, odbore katastra na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXX m² pod B X v podiele 7/18-in a na Liste vlastníctva číslo XXXX ako E KN parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o mere XXXXX m²; parcelné číslo XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere XXX m² pod B v podiele X/XX-in, patria do dedičstva po poručiťovi F. Y., narodenom XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, po ktorom bolo dedičské konanie uskutočnené Štátnym notárstvom Lučenec - D 261/1992.

23. V žalobe žalobcovia vymedzili predmet konania v čl. II: „Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným pôvodne v KÚ Málinec v PKV č. XXX. V súčasnosti sú pozemky zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX. Sporný spoluvlastnícky podiel bol zapísaný pôvodne na me F. Y. U. pod B2. Spoluvlastnícky podiel bol následne prevedený v roku 1898 na syna F. Y. pod M“

24. Z rozsudku prvoinštančného súdu vyplýva, že súd prvej inštancie nerozhodol o predmete konania vymedzeného žalobou, t.j. o nehnuteľnostiach, ktoré boli pôvodne vedené v pozemnoknižnej vložke č. XXX, X., pod B7. (na LV č. XXXX - čiastočný pre obec a k.ú. X. ; čl. XX spisu) a LV č. XXXX - čiastočný pre obec a k.ú. X. ; čl. 72 spisu), ktorý sa týkal nehnuteľnosti A I. 1., ale rozhodoval o nehnuteľnostiach, ktoré neboli predmetom tohto konania (týkali sa nehnuteľnosti zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX pod A I. 2., viď B17., B18., B20, B21., B22. pozemnoknižnej vložky č. XXX, Málinec), keď uviedol: „149. Z PKV 745 je potrebné sa zamerať na zápis 03. 04. 1913 v časti B20 M mladší U. v časti 1/6-ina a B22 M mladší XX v časti 2/6-iny. Predmetom dedenia po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX v zmysle Osvedčenia o dedičstva 5D/65/2012 v časti 22, 23 LV č. XXXX, č. XXXX boli nehnuteľnosti pod M na mene F. Y. U. v podiely 2/18-iny, jedná sa o parcely EKN č. XXXX/X - les a č. XXXX/X - les, ako titul nadobudnutia je uvedená PKV XXX pod B22.

150. Z dedičského rozhodnutia D 261/92 po F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX je predmetom dedenia PKV č. XXX, parc. č. XXXX/b pod B20 v 2/36-inách. Otázkou je či osoba pod B20 a B22 PKV XXX je osoba totožná. Ak je to F. Y., nar. XX. XX. XXXX, nakoľko spolupodiel predstavuje 9/18-in ($1/6 + 2/6 = 3/6 = 9/18$ a prededené boli 2/18-iny z B22 a 2/36-iny z B20, t.j. 2/36 je 1/18-ina, teda k prededeniu došlo vo vzťahu k 3/18-inám a neprededená čiastka vyplýva, že by mala byť 6/18-in). Ďalšie zápisy na PKV XXX pod M až B27 sa netýkajú zápisov vo vzťahu k F. Y. U.. Zápis vo vzťahu F. Y. U. W. a F. Y. pod B23 sa týka podielu pod B5 Y. X., nie Y. F. U..

151. Podstatným pre určenie či vec patrí do dedičstva je vyriešenie otázky či právny predchodca žalobcov F. Y. U., narodený v roku XXXX a zomrelý v roku XXXX ku dňu svojej smrti predmetné nehnuteľnosti mal vo svojom vlastníctve a v akom podiele. Zo zápisov pod B20 a B22 zo dňa 03. 04. 1913

vyplýva, že vlastníkom má byť F. Y. U. mladší v podiely 9/18-in (3/6-iny čo korešponduje pôvodnému zápisu pod B2, B4 a následne B7, B8).

152. Zo spoluvlastníckeho podielu pod B20, ktorý predstavoval 1/6-inu (6/36-in) vysporiadaných dedičsky v konaní D 261/92 boli 2/36-iny, teda nevysporiadanými zostali 4/36-iny. Z B20 bol podiel 1/6-ina, prededené boli 2/36-iny v dedičskom konaní pod D 261/92 po F. Y., nar. 11. 01. 1877, teda $1/6 - 2/36$ (t.j. $6/36 - 2/36$) = 4/36-iny (X/XX-iny) neprededené.

153. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zápis na meno F. Y. mladší U. pod B22 predstavoval 2/6-iny (X/XX-in), z ktorých dedičsky bolo vysporiadané v dedičskom konaní po F. Y., nar. XX. XX. XXXX a zomrelom XX. XX. XXXX (synovi F. Y. U., nar. XXXX) podiel X/XX-iny v zmysle J. o dedičstva XD/XX/XXXX, teda dedičsky nevysporiadaným podielom je $6/18 - 2/18 = X/XX$ -iny. Pod B22 podiel 2/6-iny (6/18-in) - prededené 2/18-iny pod D 65/2012, teda zostali neprededené 4/18-iny, teda $2/18 + 4/18 = 6/18$ -in, ktoré treba priznať do dedičstva po F. Y. U., nar. XX. XX. XXXX tak ako to žiadajú žalobcovi a v časti o 1/18-inu žalobu zamietnuť.“

25. Žalobcovia v odvolaní správne poukázali na to, že: „Žalobcovia sa domáhajú podielu pod B7, nie podielov pod B20, B22. Súd prvej inštancie im prakticky v rozsudku priznal časť podielov pod B 20 a pod B 22, ktorých sa vôbec nedomáhali. V odôvodnení sa však nevysporiadal s otázkou, čo sa stalo s podielom pod B 7, ktorý bol zapísaný na LV č. XXXX pod B 1 a na LV XX. pod B 1 a nebol predmetom dedičských konaní.“

26. Podľa ustanovenia § 216 ods. 1, 2 CSP súd je viazaný žalobným návrhom. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.“

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd je viazaný žalobným návrhom, z čoho vyplýva, že nemôže prekročiť žalobu a prisúdiť viac, resp. niečo iné, čo žalobca žiadal. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobou modifikovaným prípadnými nasledujúcimi dispozíciami s touto žalobou. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie nerešpektoval predmet konania, ktorý žalobcovia špecifikovali v žalobe.

28. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

29. Ústavný súd Slovenskej republiky sa opakovane vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie (viď napr. nález III. ÚS 119/03-30). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

30. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Keďže odvolací súd okrem iných rozhodol uznesením č.k. 13Co/122/2019-771 zo dňa 21. 09. 2020, že pokračuje s dedičmi nebohého žalobcu 4/, a to s E. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, X. a s X. Findrovou, nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, X., ktorí sú dedičmi i po neb. žalobcovi 2/ F. D., nar. XX. XX. XXXX, naposledy trvale bytom A. XXX/XX, X., úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o žalobe žalobcov s prihliadnutím na predmet konania špecifikovaný v žalobe.

32. Neuniklo pozornosti súdu, že preklad pozemnoknižnej vložky XXX z maďarského jazyka do slovenského jazyka prekladateľa doc. F. O. W., Q., Q. XX, Košice č. 3/XXXX zo dňa 26. 04. 2018 v časti týkajúcej sa B 3., B 4., B 5., B 6. (č.l. 357e spisu) je v rozpore s prekladom prekladateľky C. Q. zo dňa XX. XX. 2018 (č.l. XXX spisu), keď prekladateľ doc. F. O. W., Q.. pri B 3. k menu Y. F.

pripojil „starší,“ hoci prekladateľka C. Q. použila prímenie uvedené v pozemnoknižnej vložke „boros.“ Zároveň prekladateľ doc. F. O. Štenpien, PhD. uviedol : „4. v prospech Y. F. mladšieho, 5. v prospech Y. X. mladšieho a 6. v prospech dekrétu Y. X. mladšieho každému po 1/6,“ pričom prekladateľka C. Q. uviedla: „a v prospech nasledujúcich osôb: 4. ml. Y. F.-a, 5. ml. Y. X.-a, 6. Urda Mátyása v časti 1/6.“ V pozemnoknižnej vložke je pri B4., B5., B6. uvedené }1/6. Odstránenie týchto nepresností je podstatné pre ďalšie rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý pre správne rozhodnutie sa musí vysporiadať i s tým, aký spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach v čase smrti vlastnil F. Y., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX. J. súd dodáva, že pri zápise M pozemnoknižnej vložky XXX je potrebné prihliadať nielen na B2. (podiel Y. F. U. X/X), ale i na B 4. (podiel ml. Urda F.), ktorý taktiež na základe kúpnej zmluvy nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným pod A I. 1. Táto skutočnosť vyplýva i zo zápisov v pozemnoknižnej vložke pod B8., B9.

33. Odvolací súd zdôrazňuje, že jedine primerané odôvodnené súdne rozhodnutie umožní stranám oboznámiť sa so samotným výsledkom rozhodnutia, ale tiež pochopiť dôvody, na ktorých bolo založené, a zároveň len rozhodnutie splňajúce uvedené podmienky je preskúmateľné v inštančnom postupe, preto rozsudok, ktorý neobsahuje základné atribúty, je možné považovať za závažný zásah konajúceho súdu do práva strany na súdnu ochranu, pričom daný zásah v tejto fáze konania (odvolacieho konania) je možné odstrániť len zrušením napadnutého rozsudku.

34. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

35. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).